

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9500

гр. София, 23.12.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
закрито заседание на 23.12.2020 г. в следния състав:**

СЪДИЯ: Деница Митрова

като разгледа дело номер **2730** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 7610 от 13.03.2019 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 02 – 2600/5299 от 21.12.2018 г. по описа на Държавен фонд „Земеделие” (ДФЗ), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. М. Г. чрез адв. Д. З., със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу писмо с изх. № 02 – 2600/5299 от 14.12.2018 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФЗ.

В жалбата се моли съдът да отмени обжалваното Уведомително писмо (УП) като незаконосъобразно, тъй като е неправилно, постановено в нарушение на материалните и процесуални разпоредби. Твърди се, че УП не отговаря на изискванията на чл. 59, ал.2 от АПК, защото в него липсват мотиви относно правното и фактическо основание за постановяването му. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. З., която поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски, за които депозира списък.

Ответникът – заместник изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие”, редовно призован, не се представлява. С депозирано писмено становище прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От данните по делото се установява, че жалбоподателят е подал заявление за подпомагане по схема на държавна помощ „Помощ за реализирането на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците” през 2016 г. с № 22/583882/0065540 от 22.03.2016 г. На 19.05.2016 г. жалбоподателят е депозирал молба (л. 52) с приложения към нея писмени документи, който е следвало представи с

подаването на заявлението на 22.03.2016 г. През месец октомври в животновъдния обект на оспорващия е проведена проверка на място и съгласно от изготвения по нея Контролен лист (л. 90 – 93) се установява, че не са спазени всички необходими изисквания. Препис от този Контролен лист е изпратен на [фирма] с писмо изх. № 02 – 2600/7254 от 06.12.2016 г. На 16.12.2016 г. жалбоподателят е подал последваща молба с вх. № 02 – 2600/7251#2 по описа на ДФЗ (л. 11), с която се оспорва една от констатациите в Контролния лист от проверката на място, приканва се ответника да бъде подписан съответния договор по заявлението и се отправя предупреждение, че ще потърси правата си в предвидения от закона ред и срок.

С писмо изх. № 02 – 2600/5299 от 14.12.2018 г. зам. Изпълнителният директор н ДФС във връзка с писмо вх. № 02 – 260/5299 от 09.10.2018 г. на жалбоподателя е посочил, че оспорващият не е подал заявление пред ДФЗ по схемата за държавна помощ „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците” през 2017 и 2018 г. Допълнително е посочено, че сокът за прилагане на Нотифицираната държавна помощ № SA 34410 (2012/N), „Помощ за реализирането на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците” от 2012 г. е до 31.12.2017 г., като земеделските стопани се задължават да прилагат мерките в срок от 5 години, както и че заявлението му не е одобрено.

Настоящият съдебен състав след като се запозна подробно с представените по делото писмени документи намира, че е сезиран с недопустима жалба поради отпадане на правния интерес от оспорване на отказа сключване на договор по заявлението му от 22.03.2016 г.

Съгласно Указанията за схема на държавна помощ „Помощи за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците” за 2016 г.(л. 81 – 85), приети с Решение на УС на ДФЗ с Протокол № 94 от 25.02.2016 г. и утвърдени от министъра на земеделието, срокът за подаване на заявления и получаване на държавна помощ е от 14.03. до 31.03.2016 г., а срокът за помощта, съответно сключването на договор за нови кандидати или сключване на анекс за кандидати за сключени вече договори, ако е одобрено заявление е бил до 10.05.2016 г. Непроизнасянето по искането в този срок съставлява мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК, който от своя страна подлежи на обжалване пред съд в срока по чл. 149, ал.2 от АПК, т.е. в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе, в случая до 10.05.2016 г., по подаденото от жалбоподателя заявление на 22.03.2016 г. В случая в този срок не е подадена жалба, а е депозирана молба на 19.05.2016 г. с допълнително представени документи, т.е. след изтичане на срока за мълчалив отказ. Почти две години след извършената проверка на място и след една година от изтичане срока за прилагане на държавната помощ – 31.12.2017 г. (т.12.3 от Указанията за схема на държавна помощ „Помощ за реализирането на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците” за 2016 г.). Следователно към датата на подаване на запитването от октомври 2018 г. и полученото писмо отговор с изх. № 02 – 2600/5299 от 14.12.2018 г., предмет на делото, въпросната програма е приключила и не е актуална.

При това положение, съдът приема, че е налице отпадане на правния интерес на жалбоподателя, тъй като жалбата му дори и да бъде разгледа по същество и евентуално бъде отменен твърдения от него отказ, то последващо произнасяне от ДФЗ по заявлението му от 2016 г. по програмата за същата година не може да произведе правни последици, защото не се отпуска държавна помощ по нея.

По изложените съображения даденият ход по същество на спора с протоколоно определение от 13.10.2020 г. следва да се отмени, жалбата на [фирма] да се остави без разглеждане като недопустима и производството по делото да се прекрати на основание чл. 159, т.4 от АПК.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Въз основа на изложените мотиви, Административен съд София-град, Трето отделение, 8 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 13.10.2020 г., постановено в открито съдебно заседание, с което е даден ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Писмо с изх. № 02 – 2600/5299 от 14.12.2018 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФЗ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавен фонд "Земеделие" юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 (сто) лв.

Определението да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7 - дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: